

han havde sagt, at han havde positive Beviser. Og Folketingsmanden erklærede sig i en Skrivelse villig til at føre disse Beviser og sendte ogsaa noget frem, som imidlertid ikke beviste det, det skulde bevise; men, sagde han, han havde yderligere Beviser paa Færøerne og bad om at maatte fortsætte sin Bevisførelse, efter at han var kommet hjem til Færøerne. Og naturligvis, naar han havde sagt, at han kunde føre saadanne Beviser, maatte han have en rimelig Frist til at føre dem frem; det maatte man jo give ham.

Imidlertid havde jeg endnu ikke indfriet mit Løfte til Amtmanden om en offentlig Udtalelse om, at hans embedsmæssige Indberetning for mig stod fuldt til Troende. Da der saa i den moderate Presse i Provinsen her fremkom to Artikler angaaende de færøske Forhold, benyttede jeg denne Lejlighed til at lade mig interviewe for at faa sagt dette, som jeg vilde sige til Amtmandens Tilfredsstillelse, at hans embedsmæssige Indberetning for mig stod fuldt til Troende. Det gjorde jeg, og jeg tilføjede saa i Anledning af disse Artikler en Advarsel mod, at man i Almindelighed hernede kom ind paa at skrive saaledes om de færøske Forhold, som der var skrevet i disse Artikler, og som der stadig skrives i et enkelt Blad i København. Jeg sagde ligeledes, at den hadefulde Maade, hvorpaa Folketingsmand Mortensen blev omtalt i en Del af Pressen her i Byen, uagtet han dog nyder stor Tillid paa Færøerne, hvor han baade er Folketingsmand og Medlem af Lagtinget, kun kunde irritere hans Venner deroppe. Jeg tilføjede, at jeg ønskede naturligvis min politiske Partifælle, Hr. Mortensen, genvalgt, baade fordi han er en efter mit Skøn dygtig Repræsentant for de færøske Interesser, og fordi han har været en god Støtte for Ministeriet, og jeg tilføjede yderligere, at jeg ønskede, en Landstingsmand valgt, om hvem det samme gælder. Det er Ordene. Dette Interview lod jeg som Helhed telegrafere til Amtmanden, thi jeg ansaa det ikke for tilstrækkeligt at telegrafere alene de Linier, som omhandlede ham, for saa kunde han maaske beklage sig over, at han ikke havde faaet fuld Besked. Jeg telegraferede altsaa det hele op til Amtmanden, og jeg ansaa det for mest praktisk at anmode Amtmanden om at give en Kopi af dette Telegram til Folketingsmanden. I hvert Fald i det af mig skrevne Manuskript staar der ikke noget om „Ordre“ I min Henvendelse til ham ligger der ikke noget krænkende, og jeg kan ikke begribe, at det skal være krænkende for en Amtmands Værdighed, at han leverer en Genpart af et til ham sendt Telegram til en Mand, som i den Grad besidder sine Medborgeres Agtelse, at han ikke alene er valgt til Medlem af Lagtinget, men ogsaa er Færøernes Repræsentant i Folketinget. — Jeg havde altsaa haft til Hensigt med dette Interview